

[Waldorff]

geri som muligt, og derfor har miljøstyrelsen gang på gang måtte gribe ind bl. a. med henvisning til støjgrænserne.

Og hensigten med støjvejledningen har jo netop været, at der skulle kunne foretages en regulering dels med hensyn til nybyggeriets placering, dels med hensyn til placering af henholdsvis erhvervsbyggeri og boligbyggeri, men også med hensyn til årsagen til støjen, nemlig trafikken.

Der er al mulig grund til at frygte, at den indgåede aftale vil blive udnyttet af Københavns kommune til slet og ret at se bort fra disse muligheder for regulering.

Det kunne være nyttigt at få oplyst i besvarelsen, hvad miljøstyrelsen har tænkt sig at stille op med en sådan situation, og også at få oplyst, om miljøministeren har været inddraget i sagen.

Miljøministeren (Erik Holst):

Hr. Waldorffs spørgsmål til mig går på, om aftalen med Københavns kommune om højere støjgrænser ikke vil udhule intentionerne i miljøstyrelsens støjvejledning. Hertil må jeg sige, at både miljøstyrelsen og Københavns kommune for nylig har orienteret mig om, at man er nået til et endeligt resultat med hensyn til foreløbige retningslinjer for beskyttelse af de nye boligbebyggelser mod støj fra vejtrafikken. Jeg har været bekendt med disse forhandlinger, mens de har stået på, og jeg har modtaget orientering om de afsluttende forhandlinger nu for ganske nylig.

Hensigten har været at opstille krav for støjbeskyttelse i de undtagelsestilfælde, hvor det udendørs støjniveau ikke vil kunne holdes under 55 dB (A). På den måde kan man allerede i projekteringsfasen sikre støjhensynet på en acceptabel måde. Formålet er altså ikke at sænke beskyttelsen eller at give yderligere vanskeligheder af støjmæssig karakter, men det er ganske enkelt at undgå unødvendige forsinkelser i nybyggeriet i Københavns kommune.

Der er ikke tale om, at retningslinjerne udhuler intentionerne i miljøstyrelsens støjvejledning fra 1974. Man var også dengang opmærksom på, at der var særlige problemer i større sammenhængende byområder, og at der undertiden måtte tages supplerende mid-

ler i brug for at skabe acceptable støjforhold i nybebyggelser, f. eks. i København.

Til slut vil jeg gerne understrege, at miljøstyrelsen over for kommunen meget tydeligt har tilkendegivet, at styrelsen naturligvis agter at gøre indsigelse, hvis man finder, at støjbeskyttelsen burde være opnået ved indgreb over for trafikken, ved ændret arealanvendelse, ved afskærmning eller ved f. eks. tilbagerykning af bebyggelsen.

Waldorff (VS):

Jeg vil gerne sige miljøministeren mange tak for svaret under forbehold af, at jeg har forstået det rigtigt.

En af de ting, jeg ville have fulgt op her, var, om ministeren faktisk havde godkendt den aftale med Københavns kommune, inden den blev underskrevet. Jeg kan forstå, at det har han ikke. Til gengæld må jeg forstå svaret sådan, at dette kun har betydning for Københavns kommunes planlægning, men ikke har den betydning, at miljøstyrelsen fraskriver sig muligheden for med udgangspunkt i § 26 i kommuneplanloven at skride ind, hvis miljøstyrelsen finder, at støjniveauet ikke er acceptabelt. Så kan jeg bare ikke helt forstå, at man i aftalen med Københavns kommune faktisk fastslår, at man ikke vil fastholde grænsen på de 55 decibel – eller rettere sagt, man formulerer det på den måde, at i de tilfælde, hvor denne grænse overskrides, vil man stille krav til byggeriet, altså til indretning af byggeriet.

Jeg ved ikke, om ministeren har aftalen så tæt på, at han kan sige, om det kun skal forstås som en vejledning til Københavns kommune, eller om det også har betydning for den regulering, som man tidligere har forestillet sig skulle ske ikke blot i forhold til f. eks. trafikken, men også i forhold til, hvilke boliger man lægger op ad de største hovedfærdselsårer, hvor der oplagt er brug for erhvervsgrunde, og hvor man oplagt kunne undgå at placere boligbyggeriet. Jeg vil spørge ministeren, om han kan fastslå, at der i den aftale, som er indgået, ikke på nogen måde sker en sådan udhuling, at man opgiver at bruge lovens bestemmelser til en regulering dels af byggeriets placering, dels af trafikken.

Miljøministeren (Erik Holst):